Abstract

Project Code:

PDF/40/2543

Project Title:

Determination and purification of proteins from salivary gland and

other tissues of different strains of cattle tick (Boophilus

microplus) in Thailand by PAGE

Investigator

SATHAPORN JITTAPALAPONG

Department of Parasitology, Faculty of Veterinary Medicine,

Kasetsart University

E-mail Address:

fvetspj@notri.ku.co.th

Project Period:

2 Years

Cattle ticks, Boophilus microplus, are important because not only they affect economic performances but they also have the ability to transmit biologically or mechanically serious pathogens to humans and animals. It is well known that members of a parasite population are not normally distributed within a host population, but rather skewed toward the majority residing on or within relatively few individuals. To determine that, this research was performed by collecting and being identified cattle ticks from all region of Thailand. Then, those ticks were isolated and kept as the original seed of starting colony. Fed females and males were dissected, separated and processed their salivary glands and other tissues. Extracts were prepared and determined the quantity of proteins. PAGE was performed to classify salivary proteins at different molecular weight. When examined by PAGE, protein profiles of fed male tick salivary glands were compared with those of female ticks over four different locations. The number of male salivary protein bands that were commonly found between different regions was less than those of female salivary glands. Fed females and males shared salivary proteins at 7.7, 14, 16, 18, 19.7, 27, 30, 32, 39.5, 70, 78, 90, 92, 100, 120, 130, 140, 204, 220, 300 and 400 kDa, observed among four regions of Thailand. Ticks from the South have some unique protein bands between 204-230 and 78-120 kDa. Many salivary proteins ranged from 19.7 to 360 kDa, as determined by SDS-PAGE, appeared in salivary proteins from most regions of Thailand indicated unlikely variations in different tick populations. Common proteins shared among these ticks of all parts indicated that they have their similarity among these tick populations. Western blot results also indicated that salivary proteins of different locations shared conserved immunogens and had the potential immunogenicity since they demonstrated protein band at 7.7, 19.7, 30.7, 50, 60, 78, และ 204 kDa. The future use of the salivary-gland protein associated with tick immunity will facilitate the development of anti-tick vaccine.

Keywords: Boophilus microplus, Salivary gland, PAGE, Western blot, Thailand

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ

PDF/40/2543

ชื่อโครงการ

การตรวจแยกหาโปรตีนจากต่อมน้ำลาย และเนื้อเยื่ออื่นของเห็บโค

(Boophilus microplus) จากภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย โดยวิธี

PAGE

ชื่อนักวิจัยและสถาบัน สถาพร จิตตปาลพงศ์ ภาควิชาปรสิตวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

E-mail Address:

fvetspi@notri.ku.co.th

ระยะเวลาโครงการ

2 ปี

คำหลัก:

Boophilus microplus, ต่อมน้ำลาย, PAGE, Western blot, ประเทศไทย

เห็บโค (Boophilus microplus) มีความสำคัญทั้งในด้านการพัฒนาปศุสัตว์ และมีผลต่อ สุขภาพของประชาชน โดยเห็บอาจนำโรคที่สำคัญและความเป็นพิษของสารที่ใช้ควบคุมเห็บมี ผลกระทบต่อผู้บริโภค เห็บที่มาจากต่างพื้นที่แม้จะเป็นชนิดเดียวกันอาจมีความแตกต่างของ ลักษณะทั้งภายในและภายนอก ซึ่งมีส่วนสำคัญในการพัฒนาวัคซีนต่อต้านเห็บ จุดประสงค์ของ การวิจัยเพื่อตรวจหาความแตกต่างที่อาจพบในเห็บชนิดเดียวกันแต่มาจากต่างพื้นที่ โดยได้ทำ การเก็บตัวอย่างเห็บโคจากจังหวัดต่าง ๆ ที่เป็นตัวแทนของแต่ละภาค ภาคละ 4 จังหวัด โดยคัด เลือกจากจังหวัดที่มีการเลี้ยงปศุสัตว์จำนวนมาก เห็บจะถูกนำมาเลี้ยงในห้องปฏิบัติการเพื่อให้ ออกไข่และสร้างโคโลนี เห็บเพศผู้และเพศเมียดูดกินเลือดจะถูกนำมาผ่าแยกเอาต่อมน้ำลายทาง เดินอาหารและเนื้อเยื่ออื่น ๆ ของเห็บออกมาทำ extract จากนั้นจะตรวจหาระดับความเข้มข้น ของโปรตีน ก่อนที่จะนำไปแยกโดยขบวนการ electrophoresis จากผลของ PAGE พบเห็บเพศ เมียและเพศผู้ที่มาจากแต่ละภาคมีโปรตีนจากต่อมน้ำลายที่มีน้ำหนักโมเลกุลใกล้เคียงกันที่ 7.7, 14, 16, 18, 19.7, 27, 30, 32, 39.5, 70, 78, 90, 92, 100, 120, 130, 140, 204, 220, 300 และ 400 kDa เห็บที่มาจากภาคใต้มีโปรตีนที่แตกต่างจากภาคอื่น ๆ โดยพบ น้ำหนักอยู่ระหว่าง 204-230 kDa และ 78-120 kDa จากผลของ Western blot พบว่าโปรตีนของต่อมน้ำลายจาก เห็บแต่ละภาคมีส่วนที่คล้ายกัน และมีความสามารถในการกระตุ้นแอนติบอดีย์ โดยได้แสดงให้ เห็นที่แถบโปรตีนน้ำหนัก 7.7, 19.7, 30.7, 50, 60, 78 และ 204 kDa นอกจากนี้ยังพบว่า เห็บ เพศผู้มีจำนวนโปรตีนน้อยกว่าเห็บเพศเมีย จากความแตกต่างและความคล้ายกันของโปรตีน พบสรุปได้ว่า ความแตกต่างของเห็บโคในส่วนของโครงสร้างของต่อมน้ำลายมีเพียงเล็กน้อยและ ไม่น่าจะมีนัยสำคัญในการพัฒนาวัคซีนต่อต้านเห็บโค โดยใช้ตัวแทนเห็บจากภาคใดภาคหนึ่ง